

másik dallam: 114. sz.
Ó! véráztatta szent fej,

Gesius Bartholomäus, 1603. (1555—1613.)

1. Ím vé-ge már az évnek, Most nyugodj meg szí- vem:
A lel-kem minden tit-kát Az Úr e- lé vi- szem,

A szí- vem se- bét, ter- hét, A lel- kem bá- na - tát, S a

bá- na- tomnak köny- nyét, Mit csak az Is- ten lát.

Gy. B.

2. Ó! mért volt annyi bánat / És oly kevés öröm? / Ó! mért szállt annyi sóhaj, / És mért folyt könnyözön? / Ó! mennyi, mennyi szégyen / És mennyi kudarc ért; / A siker oly kevés volt; / Ó! mondd. szívem, miért?

3. Hogy soha ne feledjük: / Itt nincs örök hazánk! / Hisz béke, örök otthon / A mennyben vár reánk! / S ki Isten útját járva / Itt újjászületett, / A feltámadás napján / Kap örök életet.

4. Hogy biztonságban járjak, / Csak Jézust nézhetem; / De más vágyam most nincs is, / Hisz ő az életem. / A küzdés útján végig / Csak érte ég lelkem, / S a sír sötétjén túlra / Majd hozzá visz hitem.

5. Ó! segíts át az élten, / Mi örök Istenünk, / Az utat te mutasd meg, / És fogd gyenge kezünk. / S ha néha szenvedünk is, / Mert utunk rögs itt, / Ó! adjad szent békédet, / Mely mindig boldogít.

Eleonora reusz-i hercegnő, 1867. (1835—1903.)